

Jaakonpäivän kylmä kivi tuotiin Andeilta

***Epätieteilijät nousivat kylmän kiven Perusta, Etelä-Amerikan katolta.
Kivi tuotiin meren yli Kon Tikin replikalla, ja loppumatka taittui pyörän sarvessa.***

Suomen Epätieteellinen Seura onnistui kuin onnistuikin kuin ihmeen kaupalla toimittamaan Jaakon päivän kylmänkiven Andeilta. Etelä-Amerikan katolla seikkaillessaan epätieteilijät tutustuivat myös paikalliseen nuohoojaan, jolta he ostivat pullollisen kirkasta vuori-ilmaa. Vuori-ilmapullo on tarkoitus tuoda Kolera-altaalle jaakonpäivän vieraiden nuuskittavaksi. Andien kivenmurikka viskataan Helsingin Kolera-altaalla Jaakon päivänä turmioksi kuluvan vuoden uimavesille 25.7. kello 12:00. Tapahtuma on yleisölle maksuton. Kivenheiton yhteydessä epätieteilijät julistavat kotimaisen uimakauden virallisesti päättyneeksi. Tilaisuuden pukeutuminen vapaa, uikkareita ei kuitenkaan suositella.

Epätieteilijöiden retkikunnalla oli suunnattomia vastoinkäymisiä, kun sen matkalaukku katosi keskellä Perun pääkaupungin Liman lentokenttää kesäkuun alkupuolella. Katoaminen tapahtui hämärissä olosuhteissa keskellä kiitorataa, kun retkikunnan propellikoneen rahtiosaston ovi lokahti auki pomppuisessa alastulossa. Koska taskulamppu meni matkalaukun mukana, joutuivat epätoivoiset epätieteilijät hapuilemaan laukkuja pimeässä – kunnes laskuun lähestyvän matkustajakoneen valonheittimet pelästyttivät epätieteilijät kiitoradan laidalle.

Matkalaukussa olivat olleet kaikki tarvittavat vuorikiipeilyvälineet hakkuineen, köysineen ja muine tarpeineen. Koska näitä tarpeita ei enää ollut, piti epätieteilijöiden hieroa älynystyröitään ja käyttää luovaa mielikuvitusta. Koska Peru on korkean ilmanalan maa, tuli epätieteilijöiden älynystyröistä sormiin vain jotakin tahmeaa nestettä. Epätieteilijöiden kiipeilijät ehdivät jo hetken aikaa olla epätoivoissaan, mutta älsyivät kuitenkin lopulta poiketa paikallisessa rautakaupassa. Sen peränurkasta löytyi puoli kerää sikäläisen laaman sukuisen eläimen, alpakan, tarhauksessa käytettävää piikkilankaa.

Piikkilankaa apuna käyttäen epätieteilijät onnistuivat kapuamaan jyrkälle vuorelle, jonka laelta he vasaroivat irti vuoden 2008 Jaakon päivän kylmän kiven. Piikkilanka toimi hyvin vuorelle noustaessa; sitä tarvitsi heittää vain muutamia metrejä kohti ylämaastoa, ja taas oli helppo kavuta eteenpäin. Matkalla epätieteilijät tapasivat Etelä-Amerikan katolla olevan savupiipun, Cotopaxi-tulivuoren, nuohoojan. Hänen hommanaan on pitää tulivuoren rööri auki ja varmistaa, että maan uumenista kumpuava vulkaaninen materiaali pääsee vapaasti taivaan tuuliin. Nuohooja kertoi, että ilman häntä Napolin kupeessa sijaitseva Vesuvius pukkaisi entistä enemmän nokea italialaisten riesaksi. Cotopaxin nuohooja toivoi, että epätieteilijät voisivat välittää muulle maailmalle hänen terveisensä. Tämä kertoi, että hänen uusilla nuohousvehkeillään Cotopaxiin saadaan niin hyvä imu, että Vesuvius alkaa tulivuoren sijasta toimia polttouunina. Tämä ratkaisisi luultavasti napolilaisten jäteongelmat kertaheitolla: ei kun jätteet Vesuviuksen kraatteriin – ja sillä siisti.

Koska epätieteilijöiden kartat menivät myös kadonneen matkalaukun mukana, huomasi retkikunnan johtajana toimiva ulkomaankoordinaatti Pentti Mylläri oneksi viime tipassa, että Etelä-Amerikan korkein vuori onkin Aconcagua – ja se sijaitseekin Argentinassa. Onneksi Liman lentokentällä oli juuri parahiksi muutama peruutuslippu Argentiinaan. Koska kartta oli hukuksissa, kaikki koordinaatit menivät retkikunnalta joksikin aikaa mullinmallin. Kun oikea huippu lopulta löytyi, ottivat epätieteilijät sen laelta kylmän kiven huomaansa.

Argentiinan Aconcagualta epätieteilijät tulivat alas kerien, koska alaspäin vuorien rinteiltä tultaessa piikkilangasta ei ollut sanottavaa apua. Onneksi kivi säilyi ehjänä, eikä retkikuntakaan saanut pintaansa kuin muutaman piikkilangan reiän, vaikkakin kosolti mustelmia. Retkikunnan päällysvaatteet repeytyivät kuitenkin laskeutumisen aikana niin pahoin, ettei niistä ollut kuin paikallisten matontekijöiden kuteiksi. Norjan valtio suostui epätieteilijöiden pyyntöön saada pitkään naftaliinissa säilytetyn alkuperäisen Kon-Tiki –bambulaivan alkuperäiset piirustukset Tyynen meren rantaan. He kokosivat vanhojen bambulaivan piirustusten avulla käytetyistä mehupilleistä aluksen, jolla he purjehtivat helposti Kap Hornin ympäri ja pian matka taittui käteväsi Skandinaviaan Golf-virran ja suopeiden tuulten ansiosta. Matka tyssäsi kuitenkin Norjan rannikolle, jossa virttyneisiin uikkareihin pukeutuneet epätieteilijät nousivat noloina rantakallioille.

Kylmä kivi oli koko matkan ajan suljettuna aurinkokennotoimiseen kylmälaukkuun, mikä onkin epätieteilijöiden vuoden uutuustuote. Kylmälaukun sisältö muuttuu sitä kylmemmäksi, mitä enemmän aurinko paistaa. Kun Kon-Tiki ajautui rantaan Norjassa lähellä Tromssaa, epätieteilijät toivat kylmälaukun ja kiven polkupyörän sarvessa roikottamalla erääseen Espoossa sijaitsevaan kylmiöön odottamaan Jaakon päivää.

Jälkeen päin epätieteilijät ovat kummastelleet sitä, että kaikki aikataulun palaset loksahdivat kohdalleen ilman mitään ääntä.

Epätieteilijät ovat tietenkin huolissaan siitä, että ilmasto lämpenee ja muuttuu ihmiskunnalle epäsuotuisaksi. Seura yrittääkin käyttää kaikki liikenevät voimavarat huolehtiakseen ainakin siitä, että Jaakon päivän kylmä kivi olisi mahdollisimman luomua.

Lisätiedot

Lisätietoja antavat auliisti: Suomen Epätieteellisen Seuran puheen ja toiminnan johtaja Jaakko Koskinen 0500 540 111 ja seuran vappumestari Jyri Lehtonen 040 511 3817